

COLECTIONAREA DE POVEȘTI

Meseria a ajutat-o să evadeze în multe spații neumblate și să descopere povești neistorisite până acum. Când nu străbate lumea în căutarea unor profesori sau studenți români care au cariere de succes la universități din străinătate, Irina Păcurariu se retrage alături de soțul și de fițele sale într-o zonă verde, aproape neatinsă de mâna omului.

Rochie Irina Schrotter, sacou Zara

Top Irina Schrotter, colier din garderoba vedetei

Trăiește într-un paradis montan, la Piatra-Neamț, alături de soțul ei, alpinistul Ticu Lăcătușu, și de cele două fițele, Ana Carina și Iris Petra. Vine însă des în București, unde realizează acum emisiunea „România deșteaptă“ (TVR 1), iar fiecare deplasare în Capitală este plănuită în cel mai mic detaliu. Pentru echipa VIVA!, Irina Păcurariu și-a rezervat câteva ore seara, la apus. Ea a venit și cu ideea unui pictorial pe acoperișul studioului de știri al Televiziunii Naționale, un loc unde ajungi după ce faci câteva sărituri și cățărări ce îți testează echilibrul. Cum e obișnuită cu viața la înălțime, ea s-a descurcat de minune. Pentru noi a fost un pic mai dificil, dar ne-am ajutat unii pe alții. La finalul ședinței foto, jurnalista care a urcat la peste 6.000 de metri în munții din Nepal nu era deloc obosită.

Ai prezentat de curând prima Gală a Industriei de Carte din România. Ești o cititoare pasionată?

Ăsta e viciul meu. Când am născut prima fițică, primul moment acut de slăbiciune a venit după două săptămâni, când am sunat-o pe mama și am rugat-o să vină să mă ajute, să am timp să citesc măcar un sfert de oră, orice, chiar și un anunț într-un ziar, numai să văd cum îmi flutură literele prin fața ochilor. Sunt dependentă de citit. **Ieri ai venit de la Piatra-Neamț, orașul în care locuiești. Te-ai gândit vreodată să te muți în București?**

M-am gândit de nenumărate ori, dar nicio dată nu am depășit faza unei discuții purtate la o ceașcă de cafea. Avem prieteni care ne-au făcut și scheme din care reieșea cât timp pierdem cu naveta și câte oportunități trec pe lângă noi. Dar noi am rămas la ideea că distanța de București ne ține mai sănătoși decât traiul aici, în Capitală. Și, până la urmă, așa am ocazia să mai fug, din când în când, de acasă.

Înseamnă că, pentru tine, a veni la serviciu echivalează cu a pleca în vacanță?

Asta dacă ne gândim că vacanța nu e întotdeauna la 5 stele. Există și vacanțe cu cortul. Când vin în București, îmi programez fiecare secundă și îmi fracționez orice zi. Atunci când ajung înapoi acasă, unde avem o bucată de pământ, petrec după-amieze întregi nemișcată. Eu și cerul suntem cei mai buni prieteni. Avem un teren pe care l-am căutat foarte mult, pentru că am vrut să nu avem vecini și să nu existe amprente antropice. E un loc fabulos, în care am început deja să culeg povești,

pentru că eu sunt un magnet pentru istoriile de viață ale oamenilor. În acea zonă, ritmul vieții nu are nicio legătură cu epoca în care trăim, iar asta cred că ne ține în formă pentru a putea face față vieții de zi cu zi, cu tot ceea ce implică ea, câștigatul banilor sau creșterea copiilor. Fiica mea cea mică a învățat deja de la tatăl ei că viața e grea. Dar sunt momente în care, pentru noi, viața nu e grea deloc.

Ai iubit mereu natura sau ai descoperit asta după ce l-ai cunoscut pe soțul tău? Sunt un copil născut la bloc. Abia când am început să fac deplasări ca reporter la TVR Iași am descoperit că nicăieri nu miroase mai bine decât în preajma unui loc în care tocmai s-a tuns iarba. Am ajuns pe

cele mai neobișnuite și neumblate drumuri din Moldova, apoi din toată țara, și am descoperit că viața e plictisitoare dacă ai un serviciu de funcționar sau dacă te miști doar între două-trei destinații urbane. Orașul a început să mă strângă. Îmi place o viață confortabilă, dar vreau să o am abia după ce mă întorc dintr-o evadare. Și am evadat în multe spații și în multe vieți de oameni, de aceea mi-ar fi foarte greu fără meseria pe care o am.

Soțul tău, Ticu, pleacă des în expediții la care unii oameni nici nu visează. Te-a surprins vreodată un plan sau un proiect al lui?

Mi s-a părut neobișnuit când a vrut să traverseze o mare de gheață, lucru pe care l-a ▶

► făcut acum doi ani, în Groenlanda. Nu părea că vrea să cucerească lumile și pe orizontală, în general a făcut-o numai pe verticală. Faptul că și-a propus să traverseze cea mai mare insulă de gheață din lume mi s-a părut ieșit din comun.

Ai vrut vreodată să pleci cu el într-o expediție?

Am și fost, în 1998, când eram mică și nu știam ce fac (râde). Am plecat cu el în Nepal, unde am făcut un documentar despre șerpasi, oamenii care trăiesc la aproape 6.000 de metri și care îi fac eroi pe alpiniști, îi ghidează sau le cară echipamentul. Sunt cei mai luminoși, mai împăcați și mai veseli oameni pe care i-am cunoscut, deși trăiesc într-un loc definit de multe ori ca „zona morții“, în care aerul are cu 10% mai puțin oxigen decât în mod normal.

Ai cunoscut sistemul de învățământ din străinătate, prin intermediul emisiunii „România deșteaptă“. Ai vrea ca feti-

„Sunt un copil născut la bloc. Abia când am început să fac deplasări ca reporter la TVR Iași am descoperit că nicăieri nu miroase mai bine decât în preajma unui loc în care tocmai s-a tuns iarba.“

tele tale să studieze în altă țară?

Am luat-o pe cea mică la Cambridge cu mine. Când ne-am întors acasă a luat prima notă mai mică din viața ei, așa că taică-su mi-a spus că ar trebui să o las acasă, să își vadă de școală. A fost primul ei șoc și a suferit enorm, iar toată lumea m-a acuzat pe mine. Sfătuiesc pe oricine să își trimită copiii la acea școală care le arată drumul adevărat în viață. Nu trebuie să fie neapărat afară, ci acolo unde li se potrivește, cu profesorii potriviți.

Cum se înțeleg fetițele tale? Știi că între ele e o diferență de 7 ani.

Supraviețuiesc. La început a fost mai greu, dar acum s-au obișnuit cu faptul că viața se împarte la patru. Inițial, cea mare și-a dorit foarte mult o soră, dar a trebuit să învețe să accepte că universul ei trebuie împărțit cu altcineva. Iar cea mică a fost geloasă din prima secundă a vieții ei, pentru că nu înțelegea de ce nu îi are pe mama și pe tata numai pentru ea. Una este Leu,

iar cealaltă Berbec, deci au foarte mult foc în ele, amândouă. Cea mare e matură și ușor introvertită, iar cea mică vrea să domine și să cucerească totul.

Când a venit vremea să mergi la facultate, ți-ai propus vreodată să încerci să pleci la o universitate din străinătate?

Glumești! (râde) Eu am făcut o alegere proastă și cu liceul. M-am dus la un anumit liceu din Iași doar pentru că era foarte nou. Mi s-a părut interesant să nu merg la un liceu de prestigiu, ci la unul despre care nu știa nimeni nimic. Și am greșit, cred că m-am remarcat acolo doar pentru că eram singura elevă care participa la Olimpiada

de Limba Română. Era un liceu de informatică, dar din materia asta nu am înțeles nimic, decât că un calculator poate fi mult mai mare decât mine. Pe-atunci, calculatoarele erau cât o încăpere. Erau celebrele Felix 256. La facultate am făcut din nou o alegere proastă, deși vroiam să dau la Filologie, m-am dus la Calculatoare. Nici măcar nu pot să spun că am decis impulsiv, am gândit doar într-o realitate care nu mai există, înainte de '90. ■

RALUCA TĂMAȘ
Fotograf: CĂTĂLIN OPRÎTESCU
Stilist: ANA ANDREI
Machiaj: MIRELA VESCAN

Rochie Irina Schrotter, pantofi din garderoba vedetei